

JEGYZŐKÖNYV

készült az Országos Erdészeti Egyesület elnökségi üléséről.

OEE Klub, Budapest, Fő u. 68. sz.

2006. március 14.

Az OEE elnöksége soros ülését tartotta az OEE Klubjában. *Cserép János* elnök köszöntötte a megjelent elnökségi tagokat és a tanácskozási joggal meghívottakat. (Megjelentek: *dr. Péti Miklós* magánerdőkért felelős alelnök, *Doros István* technikus alelnök segítő, *Bejczy Péter*, *Csiha Imre*, *Molnár György* régióképviselek, *dr. Szikra Dezső* Erdészeti Lapok SZB elnök; kimentésüket kérték: *Duska József* alelnök, *Firbás Nándor*, *Puskás Lajos*, *Pallagi László* régióképviselek, tanácskozási joggal meghívottak közül megjelentek: *Kolozsvári Ákos* EB elnök; *dr. S. Nagy László* Szeniorok Tanácsa elnök, *dr. Sárvári János* MEGOSZ főtitkár, *Ormos Balázs* főtitkár, *Mester Gézáné* titkárságvezető).

Cserép János elnök megállapította, hogy az elnökség 7 fővel határozatképes. Az írásban előre jelzett napirendi pontokat tette fel szavazásra az elnök, mellyel az elnökség egyetértett. *Bejczy Péter* régióképviselek kért szót és indítványozta, hogy az OEE-t és személyét érintő ügyet tárgyalja meg először az elnökség. Az elnökség tagjai részére írásos anyagot adott át. Az elnökség átanulmányozta az iratokat, majd Cserép János elnök kiegészítést és hozzászólásokat kért a jelenlévőktől. A *Bejczy Péter* által átadott írásos anyag bemutatva, hogy a Szombathelyi HCS választásokat megelőzően és azt követően személyét munkakörében fenyegető felszólítás érte, melynek tárgya a helyi csoport titkári és régióképviselei jelöléstől való elválás volt. A felszólításnak nem tett eleget, ezért fenyegetést kapott a Szombathelyi Erdészeti Zrt.-nél betöltött munkaköréből való eltávolítása ügyében. Az elnökség tagjai és a meghívottak is kifejtették véleményüket. *Dr. Péti Miklós* magánerdőkért felelős alelnök, kérdésre előadta, hogy a szombathelyi választáson végig jelen volt, az szabályszerűen zajlott le, sem akkor, sem utána kifogás nem merült fel a választásokkal kapcsolatosan. *Bejczy Péter* szabályos körülmények között került megválasztásra, a jelenlévő 99 fő helyi csoport tagból 70-en adták rá szavazatukat. A választásról hivatalos jegyzőkönyv is

készült. Az elnökségi ülésen hozzászólók törvényességi vizsgálatot javasoltak, hiányolták az OEE Etikai Kódexének meglétét, a törvényesség betartását és betartatását igényelték és határozatot meghozatalát javasolták. (*Csiha Imre* régióképviselek hivatali elfoglaltsága miatt az üléstermet elhagyta.)

Az elnökség határozatba foglalta döntését:

2/2006. (márc.14.) sz. elnökségi határozat:

Bejczy Péter elnökségi tag, az OEE elnöksége 2006. március 14-i ülésén, a Nyugat-Dunántúli régió képviselőjeként felszólamlással élt. Bejelentette, hogy személy szerint őt méltatlan támadás érte, mint az OEE helyi csoportjának volt és újraválasztott titkárát.

A szabályosan megtartott és érvényes választáson, több jelölt közül Bejczy Péter nyerte el a HCS titkári funkciót, valamint a régióképviselek személyére vonatkozó jelölést. A választáson az OEE Országos Választási Bizottsága kiküldött tagja, dr. Péti Miklós végig részt vett, aki semmilyen szabálytalanságot nem tapasztalt és nem érkezett a választással kapcsolatos kifogás és bejelentés sem.

Bejczy Péter elmondása szerint támadás érte a választást megelőzően és választás után is, hogy nem mondott le a jelölésről más személy javára. E támadás a munkahelyi egzisztenciáját érintheti, illetve fenyegeti.

Az elnökség a fenti ügyet megtárgyalva, határozottan kiáll – eddigi OEE munkája alapján – Bejczy Péter megválasztott HCS titkár mellett és felhívja az érdekeltek figyelmét, hogy az ilyen magatartás méltatlan a HCS, valamint az OEE egészének történeti hagyományaihoz. Az OEE elnöksége és tagsága mindenkor képviseli és támogatja a munkájukat becsülettel végző tisztségviselőit és az ilyen befolyásolási kísérleteket határozottan visszautasítja.

(Jelen van 6 fő; a határozatot egyhangúan megszavazta az elnökség.)

Az elnökség a hatáskörébe tartozó

kitüntetések elfogadásával folytatta munkáját.

Bogdán József a Díj Bizottság elnöke előzetesen ellenőrizte a javaslatokat, melyek az elnökség elé kerültek.

Az elnökség megvitatta a szakosztályok által beküldött javaslatokat és saját javaslataival kiegészítve, meghozta döntését:

3/2004. (márc.14.) sz. elnökségi határozat:

Az elnökség vita után megszavazta az egyesületi kitüntetésekre adott elnökségi javaslatokat és utasította a főtitkárt, hogy a Díj Bizottsághoz határidőre továbbítsa azokat. (Jelen volt 6 elnökségi tag, a határozatot egyhangúan megszavazták.)

A második napirendi pontban az elnökség megtárgyalta az írásban előterjesztett javaslatot az erdészeti ágazat jövőjéről, mely a parlamenti pártoknak és vezető politikusoknak kerül átadásra. A javaslat a FAGOSZ, MEGOSZ és OEE közös indítványára létrehozott bizottság munkája, mely az Erdőtörvény módosítása céljából került megalakításra. Az elnökség az elkészült tervezettel egyetértett, azzal, hogy markánsabban kell megfogalmazni az állami erdőgazdálkodással és nemzeti parkokkal kapcsolatos bekezdéseket.

4/2006. (márc.14.) sz. elnökségi határozat:

Az elnökség elfogadja a beterjesztett „AZ ERDÉSZET MEGOLDANDÓ FELADATAI – FAGOSZ, MEGOSZ, OEE felhívás a parlamenti pártok részére” munkaanyagot. A véglegesített felhívást a parlamenti pártoknak meg kell küldeni vagy személyesen átadni az elérhető politikusoknak, parlamenti képviselőknek. Az egyeztetett és véglegesen elfogadott felhívást az Erdészeti Lapokban közzé kell tenni.

(Jelen van 6 fő; a határozatot egyhangúan megszavazta az elnökség.)

A harmadik napirendi pontként az elnökség a Gazdasági és Közlekedési Minisztériummal megkötendő szerződést ismételtén áttekintette. A szerződés tárgya a megújuló energia hasznosítása, kiállítás, konferencia szervezése és az oktatás, kutatás területén való együttműködés. Az együttműködő felek Sopron Megyei Jogú Város, a Nyugat-Magyarországi Egyetem és a Magán Erdőtulajdonosok és Gazdálkodók Országos Szövetsége. Az aláírás

bejelentése és protokolláris előkészítése a 2005. december 9-i Küldöttközgyűlésen megtörtént, most az aláíráson a sor.

Az egyebek napirendi pont keretében Cserép János elnök megköszönte a Pécsi Helyi Csoport és a MEFA Zrt. vezetésének és tagságának a színvonalas Országos Erdészbál megszervezését.

5/2006. (márc.14.) sz. elnökségi határozat:

Az elnökség határozatában közölni meg a Pécsi Helyi Csoport és a MEFA Zrt. vezetésének és tagságának az Országos Erdészbál színvonalas megszervezését. A rendezvény életben tartásával folytatódott az Egyesület évszázados hagyománya, a szakmai érdekérvényesítés melletti baráti együttlét és az egyesületi szellem ápolása.

(Jelen van 6 fő; a határozatot egyhangúan megszavazta az elnökség.)

Dr. S. Nagy László, a Szeniorok Tanácsa elnöke, tájékoztatta az elnökséget, hogy 2006. április 10-én *dr. Lámfalussy Sándor* úr lesz az előadó a Szeniorok Tanácsa összejövetelén.

Ormos Balázs főtitkár tájékoztatta az elnökséget, hogy az Erdészcsillag Alapítvány 2006. évi tevékenységét és a jövő terveit át kell tekinteni a következő elnökségi ülésen.

A főtitkár tájékoztatta az elnökséget, hogy az Egyesület programjában szereplő Erdész Öregek Otthona kialakítására is alkalmas épület eladásra kerül Sopronban. Az épület a volt Gyerekszanatórium, mely jelenleg a Nyugat-Magyarországi Egyetem tulajdonában van. Jó lenne, ha a szakma meg tudná menteni az erdőhöz csatlakozó épületet, mely ára 330 millió Ft. Az elnökség nem foglalt állást az ügyben.

A főtitkár a továbbiakban tájékoztatta az elnökséget, hogy *dr. Andor József* tagtársunk felhívása nyomán, mely az 1956-os évfordulóhoz kötődően, „Ültess fát a hősökért” országos mozgalmat indított, a kuratórium tagjai közé választotta Ormos Balázs főtitkárt. További erdész tagok *prof. dr. Faragó Sándor* rektor és *dr. Pethő József* tagtársunk.

Több hozzászóló nem lévén, Cserép János megköszönte a megjelent meghívottak, valamint az elnökség aktív munkáját és az ülést bezárta.
kmf.

Ormos Balázs
jegyzőkönyvvezető
Cserép János
elnök

Hitelesítők: **Molnár György**
Dr. Péti Miklós

Boldizsár Antal **1929–2006**

Életének 77. évében váratlanul elhunyt Boldizsár Antal, az ÉSZAKERDŐ Zrt. Délbükki Erdészeti Igazgatóságának ny. igazgatója. 2006. február 16-án családtagok, erdészek, vadászok, öregek és fiatalok sokasága kísérete utolsó útjára a miskolci Szent Anna temetőben.

Már gyermekkorában megtanulta a szakma szeretetét, az emberséget, a megfontolt, fegyelmezett munkát, mert édesapja is erdész volt. Trianon miatt Csikból menekülve a Miskolci m. kir. Erdőhivatalnál kapott beosztást és egész életét a bükk-i erdőhivataloknál töltötte.

1950-es évek politikai torzulásai miatt nem folytathatta gimnáziumi tanulmányait, soron kívül behívták munkaszolgálatos katonának, de ez sem szegte kedvét, hogy az erdészetnél találja meg élete értelmét. Tanulás és szakvizsga, műszaki vezetés és erdészeti technikum, munkasikerek és kitüntetések után 1963. július 1-től a Mocsolyástelepi Erdészet vezetője.

Az 1812-ben telepített kincstári kolónia az ország egyik legrégebb erdészeti központja. 1818-ban Districte, később Revier Mocsolyás, azután erdőhivatal, erdőgondnokság, üzemegység, erdészet. Az átszervezések miatt területe többször változott, 1973 óta a 600 méternél magasabb Tölgyes-Mátra térségétől a Tiszáig-Sajóig terjed. A mintegy 1100 km²-en 3 erdőgazdasági tájban, 28 község határában fekvő 7500 ha állami erdőben a Bükk-i és a Hortobágyi Nemzeti Park, a Borsodi Mezőségi Tájvédelmi Körzet természeti értékeit is védeni kell. A hagyományos erdőgazdálkodás mellett 200 ha szántót műveltek, magpergetőt, nagyüzemi csemetekertet üzemeltettek.

Ezen adatok ismeretében tudjuk értékelni azt a munkát, amit a mocsolyásiak végeztek Boldizsár Antal vezetésével. E munka során mutatkozott meg kiváló szervező és irányító készsége, közgazdasági szemlélete, határtalan szakmaszeretete. A közös munka eredményeként született a mondás az 1970-es években: „Mocsolyás emberemlékezet óta élzem”. Igazi gazdája volt az erdészetnek és ezt értékelték a mocsolyási úttörők is 1972 májusában, a sokadik ülézemavatón, amikor saját szerkesztésű „Fagazdasági Híradóval” és ünnepi műsorról köszöntötték az erdészetet, benne szüleit.

Másfél tucat kitüntetés és érem, külföldi jutalom- és tanulmányutak jelzik Boldizsár Antal elismertségét, aki munkatársaival szemben mindig segítőkész, türelmes, mások gondjaira odafigyelő, együttérző, de szigorú vezető volt. Szívügye volt a vadgazdálkodás, mert az erdészet hegyvidéki része mindig üzemi vadászterület volt.

Nyugdíjasként kertészkedett, művelte szőlőjét és szívesen kínálta meg látogatóit finom boraival. Szakszerű erdőtelepítése vonzotta az érdeklődőket és halála előtt néhány nappal még az esedékes 6,8 ha első kivitel terveit egyeztette az erdészeti szolgálattal.

2005 karácsonyára jelent meg „Kisgyőr Történelem és néphagyomány” c. monográfia, amiben „Erdész voltam Mocsolyáson”

címmel emlékezik vissza a küzdelmes évtizedekre. Ebben írja: „Az erdészszakma nemcsak puskából áll... Mindig fontos a szavahihetőség, az egyenes jellem... A jó erdész szeresse munkáját”.

Boldizsár Antal szavahihető, egyenes jellem volt. Szerette munkáját. Így marad meg emlékezetünkben is!

Isten Veled Tóni!

Járasi Lőrinc

Pap Zoltán **1964–2006**

2006. február 17-én kísértük utolsó útjára Pap Zoltán erdőmérnököt Csurgón. Szünni nem akaró fájdalommal búcsúztak tőle szerető családja, kollégái, barátai.

Az ország másik végében, Hajdúnánáson született és gyerekeskedett. A gimnáziumot már Hajdúböszörményben végezte, majd sikeresen felvételizett az Erdőmérnöki Karra. A felvételi után került először Somogyba – előfelvételiként Marcaliban töltötte le egyéves katonai szolgálatát.

Az egyetemi évek során – 1986-ban megnősült, ott született első gyermeke is. Nem sokkal ezután sikeres államvizsgát tett.

Friss diplomával 1988-ban került a SEFAG Nagybjajomi Erdészetéhez – erdőmérnök-gyakornok, majd műszaki vezető volt. Két év múlva lett az Iharosi Erdészet munkatársa, ahol másfél évtizedet töltött fahasználati műszaki vezetőként, majd ágazatvezető főmérnöként.

Nem mindennapi bensője folytán egyszerre tudott lenni tudatos erdőmérnök és megértő jó barát, a reá bízott erdő ura és egyben alázatos szolgálja. Irányításával problémamentesen működött erdészete fahasználati ágazata, neve egyet jelentett a megbízhatóval, az újjal, a segítőkésszel. Informatikai ismeretivel, előttünk járó nyitottságával a szomszéd erdészetek munkáját is megkönnyítette. Személyéhez kötődően rendszeres szakmai tapasztalatcserék szerveződtek a térségben, részt vett az OEE munkájában is.

Szűk két évtizedet töltött velünk: kollégákkal, barátokkal, egy kicsit többet az évfolyamtársakkal. A sors ajándéka volt Ő nekünk, az hogy vele lehettünk. Vele Lankócon, ahol a pörkölt mellett a nóta róla szól: „...a legelső hajdú vagyok...”, vele a tengeren, a hófödte hegyekben sílécen csúszva, nyáron a Yamaha nyergében mindent meghódítva.

A sok-sok feledhetetlen közös élményt el nem múló érzést csend követi, melyben az ágneslaki korszok utójára csörömpölnek, Érted harangozunk Barátom!

„Lehunynom szemem, s messze járok,
Veled az Úton, vagy mellette, együtt Barátom!

Könnyezem a mosolyt, fáj ami jó volt,
Nem ízlik az édes, keserű a bor.
A film forog tovább, ott vagyunk jóban-rosszban,

Az erdő zöld volt, már nem az: lehullott a lombja.”

Horváth Mihály